

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๕๓
สายต่อเขตเทศบาลเมืองสุโขทัยควบคุม-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๕ (บางระกำ)

พ.ศ. ๒๕๖๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๒๕๓ สายต่อเขตเทศบาลเมืองสุโขทัยควบคุม-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๕
(บางระกำ) ในท้องที่อำเภอเมืองสุโขทัย อำเภอกงไกรลาศ อำเภอกีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย และอำเภอ
บางระกำ จังหวัดพิษณุโลก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๕
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖
แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะ
เวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๕๓ สายต่อเขตเทศบาลเมืองสุโขทัยควบคุม-บรรจบ
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๕ (บางระกำ) พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดสี่ปี

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่อำเภอเมืองสุโขทัย อำเภอกงไกรลาศ อำเภอกีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย และอำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก มีส่วนกว้างสองร้อยเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นต้องขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๕๓ สายต่อเขตเทศบาลเมืองสุโขทัยควบคุม-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖๕ (บงระกำ) ในท้องที่อำเภอเมืองสุโขทัย อำเภอกงไกรลาศ อำเภอกีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย และอำเภอบงระกำ จังหวัดพิษณุโลก เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่งอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค ในการนี้สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจ และเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบ่อสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

